

2. číslo

školní rok 2008/09

Obsah

Obsah.....	2
Deník žáka Z	3
Legenda o Harry Potterovi	3
J. R. R. Tolkien - Bytosti Středozemě.....	5
Word of Warcraft	7
Homo sapiens Christmasus	9
Mikuláš.....	10
Zlaté prasátko	10
Vědecká studie o Santa Clausovi	11
Děda Mráz (Mrazík).....	13
Létající sob	13
Jára Cimrman	15
Anketa	16
Démon	18
Mickey Mouse.....	18
Břicháč pivní	20
Televizorák pružný.....	20
Kytkáč zelený	21
Skřítek popelnicový.....	21
Vodník.....	22
Vánoce za dveřmi.....	23

Deník žáka Z

Zdárek deníčku, Vánoce mají být svátky klidu a míru. To se ovšem nedá říct o mých hloupých nákupech, utrácení pečlivě našetřených peněz a přípravě na dny, kdy přijde ra(dost)! Jako každý se, ale samozřejmě těším. Škola je jako vždy jedno velké utrpení, ani o svátcích nám učitelé nedají pokoj s psaním různých písemek a podobných věcí. Naštěstí mám spoustu kámošů, se kterými je stále sranda. Škoda jen, že je ještě zima, to taky není žádná sranda furt se nabalovat oblečením a vypadat jak koule. Kde to žijeme?! No, já to snad ještě vím, a tak přeju pěkné svátky.

Legenda o Harry Potterovi

Snad každý z nás již slyšel o čarodějovi s jizvou na čele. Ano, jedná se o Harryho Pottera, který zůstal naživu. Jeho cesta začala jedné temné noci v Godrikově dole. Temný čaroděj jménem Lord Voldemort přišel do domu Lili a Jamese Potterových, nejdříve zabil Harryho otce Jamese a poté vyšel schody nahoru do Harryho ložnice, kde stála jeho matka, křičela, prosila: „Prosím, nech ho žít, vezmi si můj život, nech Harryho žít, prosím!“ Ale nic nedokázalo zastavit tu zrůdu, nemohl to být ani člověk, když dokázal zabít i křičící matku, jenž prosí o své dítě. Poté co zabil křičící matku kouzlem AVADA KEDAVRA, chystal se i na Harryho, ale nedokázal ho zabít, místo toho se kouzlo obrátilo proti němu a stala se z něho pouze schránka pro duši. Jediné proč nezemřel bylo, že svou duši rozdělil na 7 dílů, neboli viteálů, které schoval do předmětů, jenž byly pro jeho život důležité. Harryho pak odvedl z toho domu bradavický ředitel Albus Brumbál. Přivedl ho do domu číslo 4 v Zobí ulici

v Kvikálkově, tam ho položil s dopisem pro jeho budoucí pečovatele.

Harry na své cestě k čarodějnickému životu potkává své nejlepší přátele, Rona Weasleyho a Hermionu Grangerovou, ti mu pomáhají v těch nejhorších chvílích, které si jen stěží dokážeme představit. Ale nejsou to jen lidé, s kým se Harry seznamuje, například: nemotorný skřítek Dobby, kterého Harry zachránil z rodiny Malfoyových; skřeti z gringottovy banky, kteří ukrývají nespočet pokladů všech čarodějnických rodin. Avšak nepotkává pouze hodné kouzelné bytosti, do Harryho života se připletli i bájní netvorové dávné říše: Bazilišek, stvoření připomínající hada, tak velkého a mocného, že kvůli němu málem podruhé zavřeli nejúchvatnější školu všech dob, Bradavice. Harry se s ním setkal ve druhé knize, Harry Potter a Tajemná komnata. Harry ovšem na své cestě poznal i monstra, která již známe z ostatních příběhů. Profesor R. J. Lupin, učitel obrany proti černé magii, se přeměňoval ve vlkodlaka, o kterém se dočteme ve 3. knize Harryho Pottera. Ale nezůstávejme při zemi, objevíme úchvatnou bytost hypogrif Kľofan, která Harryho doprovázela na cestě za záchranou Siriuse, jeho kmotra. Nebo při turnaji třech kouzelníků o Ohnivý pohár se setkal s gigantickým stvořením maďarským Trnoocasým drakem, proti kterému bojoval, aby získal zlaté vejce. Ošem to bylo za dob, kdy Harry vůbec nevěděl, co se stane. Jeho cesta nabrala nový řád po smrti Albuse Brumbála. Harry od něho dostal úkoly, jak zabít Lorda Voldemorta, byl pověřen zničit všechny viteály, které Voldemort vytvořil. Harry zprvu neví, co má dělat a vyčítá Brumbálovi, že mu nenechal nic, čeho by se mohl chytit za honbou

po viteálech. Jeho, až skoro nenávisť k Brumbálovi, posílí články v novinách, které popisují Brumbálovo dětství. Harry zjišťuje, že Brumbál nebyl o moc lepší než Voldemort, ale poté co nalezne stopu a promluví si s přáteli, znovu dostává chuť k hledání viteálů a k porážce Lorda Voldemorta.

Ale nebudu vám tu vyprávět celý příběh, pokud chcete vědět více o čarodějném světě Harryho Pottera, přečtěte si knihy od autorky J. K. Rowlingové.

Tomáš a Vašek, 9.B

J. R. R. Tolkien - Bytosti Středozemě

Snad každý někdy četl, nebo aspoň viděl nějaké dílo od světového spisovatele Johna Ronalda Reuela Tolkiena. Právě on utváří mnoha lidem představu o nadpřirozených bytostech. Například, že trpaslíci nevyskakují ze země, že elfové nejsou malí kouzelní skřítki (jak se dočteme v mnoha pohádkách) a že skřeti jsou prostě zlí. Například elfové jsou v mnoha směrech podobni lidem, ale také se od nich hodně liší. Elfové jsou mnohem krásnější, moudřejší, temperamentnější, obdařeni mnohými kouzly a tajemstvími. Nedají se tak

snadno svést na špatnou cestu. Také se jim říká Prvorození, protože přišli na svět mnohem dřív než lidé.

Trpaslíci byli stvořeni dřív než elfové. Byli vyrobeni z hlíny od jednoho nedočkavého boha, který se těšil na elfy, ale ti pořád nepřicházeli. Bohovi bylo tedy dovoleno dát trpaslíkům život pod podmínkou, že nesmějí přijít na svět před elfy. Podle Tolkiena vznikli první skřeti z elfů, kteří byli dlouho mučeni. Nemají žádnou nadpřirozenou vlastnost, umějí jenom zabíjet a loupit.

Barlogové, neboli také ohnivé metly (démoni děsu), jsou kouzelní ohniví duchové sloužící černokněžníkům. Jeden takový svedl souboj čarodějem Gandalfem v Pánu prstenů.

Mezi další známé postavy tohoto spisovatele patří také Enti. Samotní Entové se vyznačují jako bytosti podobné stromům, které se pohybují, mají oči a mluví.

Kdo by také neznal malé nezbedné Hobity. Tito malí, jestli chcete lidé, jsou velmi zvědavá stvoření, která by nikomu dobrému neublížila. Žijí spolu v souladu a vytváří dokonalé společenství. Jako poslední bychom měli uvést čaroděje, kteří mají obrovskou moc a kouzla. Dělí se také na hodnosti, podle jejich činů. Vyznačují se moudrostí, rozhodností a vůdcovstvím.

Tyto postavy tvoří svět pod názvem Středozem. Každá část tohoto světa skrývá velké záhady a stovky bytostí. Díky jedinečnosti Tolkiena poznáváme odlišný svět tomu našemu, jsou zde použity prvky z našeho středověku, bytosti často válčí s mečem a také žijí v podobných obydlích. Jazyků je zde několik: Adúnaic – lidový jazyk na Númenoru v Avarin; Ilkorin – „ztracená řeč“; různé jazyky lidí; skřeti a černá řeč – základní jazyky pro základní potřeby ve Valarin; západština – obecná řeč.

Kdybychom si povídali o Středozemi, bylo by to skutečně nadlouho, ale věříme, že si uděláte alespoň malou představu o tomto světě a jednu z klasických tolkienovek si přečtete. Pokud neradi čtete, tak si raději pust'te zfilmovanou předlohu Pán prstenů, která se ve filmovém světě dočkala velkých úspěchů.

Vašek a Elen, 9.B

Word of Warcraft

Nebo také WoW. Nejhranější a troufám si říct i nejlepší MMORPG(Massive(ly)-Multiplayer Online Role-Playing Game). Tato počítačová hra je zakladatelem tohoto herního žánru. Mohlo by se zdát, že vše začalo v roce 2005 prvním dílem WoW, ale tak to není. Vše začalo

Warcraftem a pokračovalo až do jeho III. dílu. V již zmíněném roce 2005 studio Blizzard vypustilo nejprve beta verzi pro novináře a následně samotnou hru do prodeje. Ihned se stala hitem. Jako jeden z mála zakladatelů určitého žánru se udrželo WoW na prvním místě ve statistikách. Poté v roce 2007 datadisk Burning Crusaders a konečně 12. 11. letošního roku vychází Datadisk Wrath of the Lich King, který první den prodal přes 1,2 MILIONU kusů, což je

opravdu neuvěřitelné číslo.

Historii máme za sebou a můžeme přejít k samotné hře. Než se pustíme do víru dobrodružství, čeká nás hned několik velmi důležitých voleb. V první řadě to je server, kde hrajeme. Buď to je oficiální server od Blizzardu za měsíční poplatek kolem 400,-Kč za měsíc hraní! Jelikož většina začíná na free serverech, jako přední český server bych uvedl zejména Project Mystik.org, na kterém hraji i já. Má zkušenost z jiných free serverů a jednoho měsíce na offiku (beta zdarma) mi říká, že vám tento free server mohu s klidným srdcem doporučit. Další důležitou volbou je, jestli budeme hrát za dobro hájící Alíky nebo za zlou a strašnou Hordu. Tento krok není zas tak podstatný, ale odvíjí se od něj rasy, za které budeme chtít hrát, u Alíků to jsou Draeneiové, lidé, trpaslíci, Gnomové a noční elfové; za Hordu Orkové, Taurení, Trolové, nemrtví a krvaví elfové. Poslední volba je volba povolání. Zákeřný Rouge, kouzlicí Mág, lovec vládnoucí lukem, všestranný Paladin nebo válečník s pevnou zbrojí. Každé povolání má své výhody a nevýhody a také svůj specifický herní styl. Každý hráč se může se svojí postavou vydat do víru hry. Základ je pobíhat po neskutečně rozsáhlém světě a zabíjet moby (příšerky ovládané počítačem) a ostatní hráče. Tím si lvoune (zvyšuje úroveň své postavy, kterým se mu zvyšují životy apod.), dokud se nedostane na 70.lvl (80.lvl pouze na offiku). Tam teprve začíná hra. Sbíráání Equipu (vybavení) v dungeonech (části se zvýšenou obtížností, do kterých se chodí v 5-40 lidech). To je asi vše, co vám o WoW řeknu, jedině co bych mohl doporučit: Buď tuto hru nikdy nezačínějte hrát nebo se připravte na zhoršení známek ve škole, ztrátu času a probdělé noci.

Můj verdikt zní: World of WarCraft splnil vše, co jsem od něj celá dlouhá léta očekával a Blizzard opět potvrdil, že když už něco vydá, stojí to za hřích. Rozhodl jsem se udělit absolutní hodnocení, protože pokud už si jej nezaslouží hra, kvůli které si vybírají lidé dovolenou, díky níž se chodí spát až při ránu a pálí vás oči od toho, jak dlouho u počítače sedíte, potom už asi žádná jiná.

A jako každá správná „recenze“ i hodnocení: 200% ze 100% nic miň si tato hra nezaslouží.

PS: Omlouvám se všem za kvalitu článku, ale WoW prostě nejde přestat hrát a to ani když píšu tento článek.

Cihlička-Mystiq.org

Homo sapiens Christmasus

Tento druh živočicha se hojně začíná objevovat začátkem prosince a jejich počet se sníží na minimum až v polovině ledna. Od prvního prosince se začne geometrickou řadou množit; žádná domácnost není ušetřena, ani v nejzazším koutě naší planety Země není nouze o tento typ živočicha. Od průměrného člověka ho na první pohled vůbec nepoznáte. Ale na ten druhý by ho poznal snad každý, kdo drží časopis v ruce a čte tento článek. Projevuje se nejčastěji snořením po bytě, v domnění, že si tak zkrátí tu otravně dlouhou dobu do Štědrého dne. Také může znenadání začít hledat dárky, které jsou někde schované či chodit potají užírat vánoční cukroví. Proti tomuto druhu živočicha neexistuje žádná protekce či ochrana, musíte prostě počkat do poloviny ledna a on určitě zmizí. Na některé exempláře postačí výhružky typu, že nic nedostane atd., ale druhý den to tu máte zas v bledě modrém.

Ondřej Kohout, 8.B

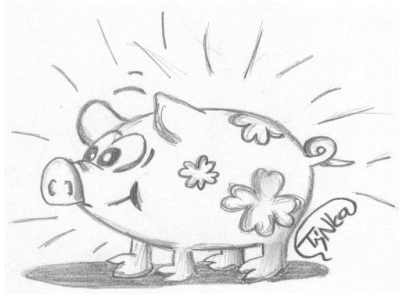
Mikuláš

Mikuláš se slaví 5. prosince. Je oblíben převážně u dětí kvůli mlskům a sladkostem. K Mikuláši neodmyslitelně patří čert a anděl. Čert je spíš ke strašení, zato anděl je k utěšování a dávání mlsků. Mikuláš je oděn hlavně v bílé a žluté barvě, jen někdy má zepředu velký červený kříž. Čert, anděl a Mikuláš chodí dům od domu a straší, škádlí i uklidňují malé děti. Často je čertů a andělů více. Také se na sv. Mikuláše dává za okno punčoška, která se přes noc naplní bonbóny. Za okno se dává proto, aby ji Mikuláš mohl lépe plnit. Na Mikuláše se jistě všichni těšíme, někdo kvůli sladkostem, někdo kvůli zážitkům, ale důležité je, že máme sv. Mikuláše všichni rádi!!

Dan Herzog, 6.B

Zlaté prasátko

Zlaté prasátko se zjeví všem, kdo o Vánocích, respektive o Štědrém dnu, odolají

laskominkám a dobrotám a budou až do Štědrovečerní večeře držet půst. Zlaté prasátko je velmi tajemná bytost, jen málokomu se zjevuje, také jen málokdo půst

vydrží. Na to, aby děti skutečně zachovávaly půst, dohlíží tajemný kamarád zlatého prasátka, svatý Šprech. Ten neváhá nezbedovi provrtat břicho, aby se přesvědčil na vlastní bulvy, že je skutečně prázdné. Děti také na zlaté prasátko nejvíce ze všech pověr věří.

Robin, 8.B

Vědecká studie o Santa Clausovi

Ani jeden známý druh sobů neumí létat. Na světě žijí asi 2 miliardy dětí ve věku méně než 18 let (zletilých). Ale Santa Claus nedává dárky hinduistickým, židovským, buddhistickým nebo muslimským dětem, jeho pracovní zátěž tak klesne asi na 15 % (což je už jen asi 300 miliónů dětí). Uvažujeme-li s 3,5 dětmi na jednu rodinu (což je asi tolik, kolik průměrná rodina má dětí), znamená to 85,7 miliónů domácností. Musíme předpokládat, že v každé rodině se najde alespoň jedno hodné a slušně vychované dítě. Santa Claus má k dispozici díky časovým zónám a rotaci Země 31 hodin (namísto 24) na rozvoz dárků (Předpokládáme-li, že začne na východě a postupuje na západ.). Z toho vyplývá, že za jednu sekundu navštíví 767,9 domácností. Takže za 0,0013 sekund zaparkuje, seskočí komínem do domu, naplní ponožky, ostatní dárky uloží pod stromeček, sní připravené cukroví, vyleze zpět komínem a naskočí do saní .

Předpokládáme-li, že těch 85,7 miliónů domácností je po Zemi rozděleno rovnoměrně (což samozřejmě není pravda), vychází vzdálenost na 1,2 kilometrů mezi dvěma sousedními domy. Tím pádem celá trasa měří dohromady 102 miliónů kilometrů. To znamená, že Santa Clausovi saně dosahují průměrnou rychlost 1000 km/s, což je asi tak 3000-krát víc, než je rychlost zvuku. Průměrný sob jede rychlostí asi 2 km/h. Hmotnost nákladu je další důležitý aspekt. Bereme-li v úvahu, že každé dítě dostane 1 kilogramový dárek (což je samozřejmě trapně málo), tak saně Santa Clause by vážily 300 tisíc tun.

Samozřejmě, nepočítáme samotného Santa Clause, který v každé domácnosti si dá jen dva kousky cukroví, tak

v průběhu cesty přibere 2 943 000 kilogramů, ale od této maličkosti upustím.

Jeden průměrný sob je schopný utáhnout 150 kilogramů nákladu. Předpokládáme-li, že létající sob (viz. první odstavec) je schopný utáhnout desetinásobek této hmotnosti, tak nám vychází, že je zapotřebí minimálně 200 tisíc sobů, kteří by byli schopni utáhnout saně a to bez Santa Clause. Pokud je zařadíme do dvojspřeží, tak délka saní se soby bude víc jak 300 kilometrů. Toto kvantum sobů zvýší celkovou hmotnost našeho kompletu asi na 353 435 tun. A jak se tyto saně o hmotnosti 353 435 tun pohybují rychlostí 1000 km/s, vzniká obrovský odpor vzduchu. Tento odpor vzduchu přehřívá soby. To má za následek, že první dva sobi sobího stáda pohlcují asi 143 000 000 000 000 (143 triliónů) jouľů energie. Při tomto procesu vznikne výbuch o hlasitosti 234 000 000 000 decibelů, takže se postupně zapálí ostatní sobi v záprahu. Celé saně a všichni sobi tedy shoří za 4,26 sekundy. Na Santa Clause mezitím působí centrifugální síla o velikosti 297 500 N, a při Santa Clausově hmotnosti 120 kg, což je sakramensky málo (viz. třetí odstavec), tlačí 8 207 123 kilogramová síla Santa Clause do opěradla saní.

Takže uznejme, pokud nějaký Santa Claus byl, tak už patrně není.

Kristýna Mocová, 8.B

Děda Mráz (Mrazík)

U východních Slovanů je to stařec, který jezdí na saních se spřežením bílých koní a přináší zimní počasí. Původně však byl krutým a zlým pohanským božstvem, velkým starcem severu, vládcem ledového chladu a sněhové bouře, která mrazí. Tato bytost později změnila svůj charakter a stal se z ní vánoční děda Mráz, který nosí dárky hlavně v rusky mluvících zemích.

Každý z vás ho jistě znáte z pohádky Mrazík, kterou vidíme vždy o vánočních svátcích na televizních obrazovkách. Na rozdíl od našeho Ježíška chodí až v lednu, kromě dárek přináší dětem i vánoční stromek, kterému se říká jolka.

Děti v Rusku se na něj těší stejně jako děti u nás na Ježíška nebo děti v Americe na Santu Clause.

Martin Pros, 8.B

Létající sob

Dobrý den, je 19.2.2020 a píšu vám, abych připomněl rok, v kterém se stala světová událost, je to rok 1995. Tento rok se proslavil tím, že dva vědci JAN LAKUK a ŽANETA PUČPRDOVÁ vynalezli vakcínu, která umožnila zvířatům mluvit. Našli se dva zvířecí dobrovolníci. První byla kočka roztomilá a celá ČERNÁ, a když myslím celá tak celá. Jmenovala se Čert. Po podání vakcíny se Čert změnil na BÍLOU kočku a jeho oči se mu zvětšily a zbarvily se do červena a Čert vypadal jako terminátor.

Nakonec někam utekla a nikdo neví kam ani s kým. Po dlouhém hledání se Čert stejně nenašel a nikdo ho už neviděl. Tak nezbyvalo nic jiného než vakcínu upravit a nasadit druhé zvíře – žirafu Žofku.

Když Žofce dávali vakcínu, tak se nic nestalo, ale po dvou dnech Žofce začaly mizet fleky na srsti. Po dvou týdnech se Žofka začala měnit na člověka a nebyl to lecjaký člověk. Z Žofky se stal muž a to taky nebyl lecjaký muž, byl to SANTA CLAUS. Ale Santa bez LÉTAJÍCÍHO SOBA to je jako chlap bez ehho, no vy víte bez čeho.. Tak si Santa vzpomněl na ČERTA a napadlo ho, že kdyby ho našel a vynalezl vakcínu na létání, tak by měl létající kočku. Tak se Santa vydal hledat ČERTA. Nakonec ho našel ve Futuru jako zboží s Medvídkem PŮ. Nakonec se ČERT proměnil v soba létajícího a mluvícího. Pak sob poznal, že Santa je hamoun, zloděj a nerozdává žádné dárky, jak by měl. Tak sob vymyslel někoho, kdo by byl přesným opakem Santy.

Sob smíchal skořici, glycerol, líh, vodu, víno a kakao. Byl to pěkněj blivajz, řeknu vám, ale sobovi to pomohlo. Sob dal ten blivajz Santovi do pití . Další ráno se sob probudil a říkal si, kde je asi Santa? Santa tam opravdu nebyl, protože místo Santy tam byl Ježíšek, který byl hodnější než ten první ten pravý, který přežil příbití na kříž a přesto se vrátil. A tak vlastně všechno dobře dopadlo a všichni se měli dobře až do smrti, ale možná ještě žijou a je jim dobře ještě dnes. A vy si přejte, aby k vám přišel ten hodnější Ježíšek a měli jste hezké VÁNOCE.

Poznámka autora

Vy se asi ptáte, proč se článek jmenuje Létající sob? Jmenuje se to tak, protože bez soba bychom neměli druhého Ježíška.

Honza Kukal, 8.B

Jára Cimrman

Jára Cimrman je smyšlená postava univerzálního Českého génia.

Byl jedním z největších českých dramatiků, básníků, hudebníků, učitelů, cestovatelů, filozofů, vynálezců, kriminalistů a sportovců své doby.

Narodil se ve Vídni mezi roky 1853 a 1859, ale nejistý matrikářův rukopis připouští i roky 1856, 1864, 1883, 1884...

Jára Cimrman byl autorem mnoha revolučních myšlenek a vynálezů, ale ve většině případů se na jeho objevy zapomnělo a musely se znovu objevovat. Jmenujme alespoň ty nejvýznamnější vynálezy: Jára Cimrman předložil americké vládě projekt Panamského průplavu včetně libreta stejnojmenné opery. S hrabětem Zeppelinem konstruoval první vzducholoď s tuhou konstrukcí ze švédské oceli a s gondolou z českého vrbového proutí. Jako anarchista vyhoštěný z Německa si nesl v osobních dokladech záznam „strůjce nepokojů“, což vedlo švýcarskou firmu Omega k nabídce, aby zdokonalil setrvačnické dámských hodinek Piccolo. Zároveň v těžkých podmínkách tamních Alp zavedl (a po nějaký čas také vykonával) funkci porodního dědka. Dále zkoumal život polárních Samojedů a na útěku před vyhladovělým kmenem Mlasků minul severní pól o pouhých sedm metrů. Vynalezl jogurt. Nezištně pomáhal řadě světových velikanů: manželům Curieovým nanosil do sklepa na vlastních zádech pětáctyřicet puten smolince, profesoru Burianovi asistoval při prvních plastických operacích, Edisonovi předělal pupík na objímce jeho první žárovky, Eiffelovi sehnal podnájem. Vymyslel označení pro sněžného muže „Játy“,

který byl později Angličany zkomolen a převzat jako „Yeti“. Objevil také CD (Cimrmanův disk) znovuobjevený roku 1979 a nazvaný kompaktní disk. Cimrman však místo dnešního polykarbonátu používal ekologický včelí vosk.

Poslední datovaná zmínka je z malé vesničky v Jizerských horách jménem Liptákov.

BYL ZKRÁTKA GANIÁLNÍ!!

Adam Šíma, 8.B

Anketa

1. jaké nadpřirozené bytosti si myslíš/te, že někdy existovala nebo stále existuje?
2. Když jsi/jste byl/a malá/ý, strašili tě/vás rodiče nějakou nadpřirozenou bytostí? Nebo měl/a jsi/jste z nějaké strach?
3. Jak si myslíš/te, že se liší vzhledově dobří a zlí duchové?
4. Jakou nadpřirozenou schopnost bys/ste chtěl/a mít?
5. Kdybys/ste měl/a tu schopnost a mohl/a bys/ste někomu pomoci, komu a jak?

Tomáš Hála, 3. A

1. UFO!
2. Docela jsem se bál duchů.
3. No, podle toho, jestli dělají lidem dobro nebo zlo.
4. Neviditelnost.
5. No, tak to je těžký (hluboké zamyšlení)...ale asi opuštěnejm dětem. Ukrad bych peníze bohatým a dal bych je těm dětem.

Jukub Němčík, 4. A

1. No...asi o žádný. Ale možná Santa, jo!
2. No...hmm...ne, já když byl malej, tak se můj bratr převlékal za strašidlo a strašil mě, ale to byl taky ještě malej.
3. Zlí jsou černý a hodní jsou bílý.
4. Chtěl bych létat.
5. Kdyby táta lezl do výšky a padal by, tak bych pro něj zaletěl a chytnul ho. A nebo kdyby lezl děda, protože už je starý.

Radka Francová 7. B

1. Mimoszemšťané
2. Jo! Strejda mě strašil čertem...on měl takovou masku.
3. No, ty hodný jsou pořád takový blondatý a kudrnatý a ty zlí jsou smradlaví, špinaví a neumytí.
4. Kouzlit.
5. Asi sobě, abych byla normální a abych se nechovala jako blbec.

Zdeňka Kalincová (paní uklízečka)

1. No, když jsem byla malá, tak jsem si myslela, že existuje Ježíšek, ale to si asi myslí každé dítě.
2. Tak to už si děvčata nepamatuju...
3. Tak já jsem o tom nikdy nepřemýšlela...
4. No, to bych chtěla, třeba... létat.
5. Komu bych pomohla? Asi tomu, kdo by to potřeboval.

Elen & Natálka, 9.B

Démon

Démon je v mytologii a náboženských představách bytost nebo nadpřirozená síla, lidem prospěšná či škodlivá (někdy se prospěšná označuje jako daemon a škodlivá jako démon – do sady ovšem chybí označení neutrálních), nebo nižší bůh, Héros. V křesťanské tradici pak zlý duch, ďábel.

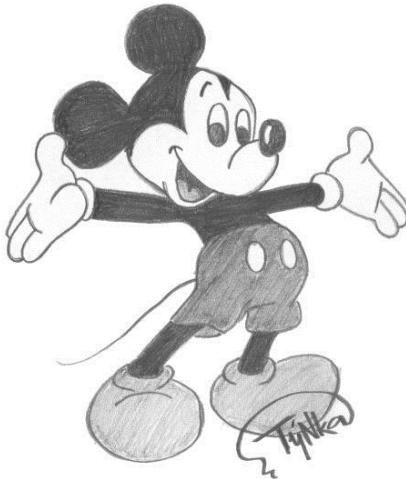
Dybbuk je v židovském náboženském prostředí zlý duch či démon, který nemůže najít klid a způsobuje posedlost jiných lidí. Vyskytuje se v lidových vyprávěních a je popsán v Kabale.

Jakub Cabicar, 8.B

Mickey Mouse

„Miky“, osmdesátiletý a pořád mladík...

Psal se rok 1928 a z kreslířského prkna reklamního kreslíře Walta Disneyho, spatřila světlo světa nejpopulárnější animovaná postava, Mickey Mouse. Dne 18. listopadu 1928 začala myšákova cesta k celosvětové popularitě, do biografů se totiž dostal jeho první

ozvučený film, s názvem Mickey kormidelníkem. Myšák zprvu vůbec neměl být myšák, pak se zase neměl jmenovat Mickey, ale Mortimer. Jeho úplně první film Mickey pilotem zapadl mezi ostatní filmy, až film Mickey kormidelníkem se stal hitem, myšákovým startovním polem jeho velkolepé kariéry, a to především kvůli absolutní novince, synchronnímu zvuku. Díky němu si „Miky“ ve filmu pískal, zpíval a Waltovým hlasem mluvil.

Ve 30. letech 20. století si myšák oblékl své typické oblečení - červené kalhoty a žluté boty. Další velkou změnu přinesl rok 1935, kdy dostal MM barevný obleček a jeho příběhy začaly obývat další postavy, jako Mickeyho snoubenka Minnie, psí dvojka Pluto a Goofy nebo kačer Donald.

Charakter myšáka se v průběhu let na přání rodičů změnil. Z nespoutaného rošťáka se stal ryze pozitivní hrdina s dobrým vychováním. Proměnou prošla i jeho podoba. Jednoduchou kresbičku výtvarníci stále více propracovávali. Mickeymu postupně přisuzovali stále více lidských rysů a emocí.

Ve 40. letech počet myšákových filmů prudce klesl a v roce 1953 z kin zmizel, vrátil se až po 30ti leté pauze. Dnes Mickey obývá zejména televizní obrazovky, ale potkat se s ním můžete i v počítačových hrách. Koupit si oblečení i spodní prádlo s jeho portrétem dnes není nic nevšedního.

Mickey letos slaví 80té narozeniny, my (a vy všichni určitě také) mu přejeme všechno nejlepší a ještě dlouhé pobíhání na plátnech kin či pixelech televizních obrazovek. Happy birthday to You, Mickey!!!

Patrik Beneš, 8.B

Břicháč pivní

Břicháč pivní je velmi malý a hloupý. Má krátké a tlusté nohy. Je celý zelený. Z jeho velikého břicha trčí dvě malé ruce s malilinkatými prstíky. Narostly mu jen tři zuby, ale za to velmi ostré.

Pohybuje se v blízkosti pivovarů a hospod. Když si vyhlédne nějaký veliký sud, protáhne se malou dírou nahore, vypije všechno pivo, pak se prokouše ven a odvalí pryč.

Díky jeho pravidelné opilosti a abnormálnímu chování se dožívá pouze 25 let.

David Hanuš, 6.A

Televizorák pružný

Televizorák pružný bydlí ve školní televizi.

Je docela malinký, ale velmi pružný. Měří jenom 5 centimetrů a vypadá jako jehelníček. Jeho ručičky jsou malinkaté, ale nohy ty má velké jako je on sám. Je celý růžový a má stále dobrou náladu.

Jak už jsem řekla, bydlí ve školní televizi. Nikdy ji neopouští, ale na svět se dívá stále. Protože když se pustí televize, tak si sedne na obrazovku a sleduje s žáky televizní pořad. A když se mu zachce, tak se v televizi objeví i on sám. Na světě je jenom jeden Televizorák pružný a to je ten v naší škole.

Když se budete pořádně dívat, možná se s ním také setkáte.

Jana Červenková, 6.B

Kytkáč zelený

Kytkáč zelený je živočich, který se vyskytuje u rostlin, křovin a stromů. Je velký asi dva centimetry. Většinou si ho spletete s kusem rostliny. Má sytě zelenou až hnědou barvu. Jeho hlava je divná tím, že má zelenou barvu. Jeho ruce vypadají jako větvičky s listy s malilinkatými květy a nohy vypadají jako kořeny. Je velice zvláštní tím, že jednou za sto let vyroste do dvoumetrové výšky. Živí se převážně mízou, ale občas, když je v nedohlednu strom, může zapustit kořeny a živí se podzemními zdroji. Většinou se podvrtává pod zemí, ale sem tam chodí po zemi jako lidé. Přes den obchází stromy a odebírá jim přebytečnou mizu, v noci převážně spí. Normálně se dožívá dvou tisíc let. Kytkáč má na sobě malá jablka. Když dozrají, Kytkáč je utrhne a zasadí je do země, nalije na ně trochu mízy a nechá z nich vyrůst malé Kytkáče. Když přijde Kytkáčův čas, tak zakoření a stane se z něj normální strom.

Martin Kašpar, 6.B

Skřítek popelnicový

Skřítek popelnicový se vyskytuje v blízkosti popelnic a kontejnerů. Je velký asi tak jako palec dospělého člověka. Vytvarované tělo má podle nádoby, do které se stále schovává a aby nebyl vidět, tak se občas zbarví jako okolí, jaké je za ním.

Neradil bych vám se s ním setkat kvůli tomu, že strašně smrdí a má hlavu jako červík.

Horní končetiny má jako vrtačky, díky tomu se může pohybovat v těch všech odpadcích, ve kterých žije. Zadní končetiny má pružné jako veverka. Od ostatních se liší tím, že mu nevadí pach z odpadků, ve kterých žije.

Pohybuje se jen po zadních končetinách. Díky pružnosti nohou může přeskakovat odpadky tak šikovně, že se vůbec neušpiní.

Skřítek popelnicový se pořád válí, jen proto má tak propracované špeky a jen kvůli jeho lenosti se dožívá pouhých 20 let.

Kub@, 6.B

Vodník

Do tohoto čísla časopisu jsme si zvolili článek na téma vodník. Vodník či hastrman vypadá skoro jako člověk, akorát má blány na nohou a je od hlavy až k patě zelený, jenom pentle na cylindru jsou barevné. Je to pohádková bytost, žijící hlavně pod vodou. Jeho každodenní oblek se skládá z fraku, cylindru a jednoduchých bot. Sedává na vykotlané vrbě a rozhlíží se po zasněžených střechách, pokouje se a přemýšlí. Jeho hlavní činností je topení lidí za účelem získání jejich duší. Ty pak přechovává v keramických hrníčkách ve svých příbytcích pod vodou. Vzpomněli jsme si na Karla Jaromíra Erbena, který jej použil ve svém nejznámějším díle Kytice. Nesmíme opomenout Josefa Ladu, který napsal a ilustroval knihu Bubáci a hastrmani. Vodníka můžeme vidět nejen ve verších Erbena, ale také v pohádkách, knihách a večerníčcích.

Iv@ & K@tk@, 9.B a 8.B

Vánoce za dveřmi

I když to tak nevypadá
zima je tu zas,
radujte se tradá, tradá
přišel vánoční čas.

Vyzdobená okna svítí,
v pokoji stromek voní,
rozzářená očka dětí,
každý kvapem dárky honí.

Uběhne to jako voda
zasedneme k večeři,
kapr, salát – pohoda,
jak se venku zešeří.

Martin Pros, 8.B

